

Sag C-428/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

11. september 2020

Forelæggende ret:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Polen)

Afgørelse af:

28. august 2020

Sagsøger:

A.K.

Sagsøgte:

Skarb Państwa (Polen)

[Udelades]

KENDELSE

Den 28. august 2020

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny (appeldomstolen i Warszawa, første afdeling for civile sager, Polen) [udelades]:

[Udelades]

har efter retsmødet den 28. august 2020 i Warszawa

[Udelades]

i sagen anlagt af sagsøgeren A. K.

mod Skarb Państwa (statskassen) repræsenteret ved ministeren for [...]

om betaling

som følge af sagsøgerens appel af en dom afsagt af Sąd Okręgowy w Warszawie (den regionale domstol i Warszawa, Polen)

[Udelades]

afsagt følgende kendelse:

1. Den Europæiske Unions Domstol anmodes om en præjudiciel afgørelse og forelægges følgende spørgsmål:

Var en medlemsstat, som havde indført en overgangsperiode til at tilpasse mindstebeløbet for forsikringsdækning, forpligtet til at forhøje forsikringsdækningen til mindst halvdelen af de niveauer, som fremgår af artikel 1, stk. 2, i direktiv 84/5/EØF, inden 30 måneder efter datoen for gennemførelsen af direktivet, i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer:

- for så vidt angår alle motorkøretøjsforsikringsaftaler, som var i kraft efter udløbet af de angivne 30 måneder, herunder også aftaler, som blev indgået før den 11. december 2009, men som fortsat var i kraft efter denne dato – for så vidt angår uheld, der er opstået efter den 11. december 2009,

- eller kun for så vidt angår nye motorkøretøjsforsikringsaftaler, som blev indgået efter den 11. december 2009?

2. Appelsagen udsættes i henhold til artikel 177 § 1 pkt. 3¹, kodeks postępowania cywilnego (retsplejeloven).

[Udelades]

BEGRUNDELSE [org. s. 2]

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EUT L 149; herefter: »direktiv 2005/14«) set i sammenhæng med artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 (EUT L263/11; herefter: »direktiv 2009/103«) om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse.

Artikel 267 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Twistens genstand

1. Tvistens genstand er et krav mod Skarb Państwa (statskassen) om erstatning for den skade, der er lidt ved en ukorrekt, ufuldstændig gennemførelse af direktiv 2005/14.

Sagens faktiske omstændigheder

2. Den 12. oktober 2010 [udelades] fandt der en trafikulykke [udelades] sted i Polen, som følge af hvilken 16 personer blev dræbt, herunder G. M. og skadevolderen – føreren V. [...], som havde en motorkøretøjsforsikring i henhold til en forsikringsaftale indgået med [...] S.A. med hjemsted i Ł. [Polen] [udelades] for perioden 8. december 2009 til 7. december 2010.

3. I forbindelse med G. M.'s død anmeldte hendes datter – sagsøgeren A.K. – skaden til [...] den 2. marts 2011, og nedlagde en erstatningspåstand. Som led i likvidationen modtog sagsøgeren et endeligt beløb på 47 000 PLN fra [...] som erstatning for en ikke-økonomisk skade i henhold til artikel 446 § 4 i Kodeks cywilny (den civile lovbog) og 5 000 PLN som erstatning for en betydelig forringelse af hendes livssituation [i henhold] til artikel 446 § 3 i Kodeks cywilny (den civile lovbog).

4. A. K. blev endeligt informeret af [...] om, at forsikringsdækningen for ansvarsforsikringen med policenummer [...] var opbrugt.

Søgsmålets påstande og parternes holdninger

5. Sagsøgeren kræver erstatning fra Skarb Państwa (statskassen) svarende til et beløb på 78 000 PLN med tillæg af morarenter for en skade opstået som følge af en ufuldstændig gennemførelse af direktiv 2005/14. Hun har anført, at såfremt gennemførelsen var korrekt, ville hun yderligere kunne have modtaget 78 000 PLN i erstatning for den skade, som blev lidt som følge af moderens død. Den forkerte gennemførelse fratog hende muligheden for at opnå denne ydelse fra [...], hvilket betyder, at sagsøgte forårsagede skade på sagsøgerens formue svarende til et sådant beløb.

6. Sagsøgeren har gjort gældende, at den polske stat var forpligtet til at gennemføre bestemmelserne i direktiv 2005/14 på en sådan måde, at forsikringsdækningen fra den 11. december 2009 i samtlige motorkøretøjsforsikringsaftaler udgjorde 2 500 000 EUR for hvert uheld i tilfælde af personskader. Ustawa z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej (lov af 24. maj 2007 om ændring af lov om obligatorisk ansvarsforsikring, om garantifonden for forsikringsgiver og om det polske kontor for forsikringsgivere, der dækker færdsel med køretøjer, samt lov om forsikringsvirksomhed) varierede dog omfanget af beskyttelsen på en sådan måde, at skadelidtes beskyttelsesniveau ved uheld, der fandt sted mellem den 11. december 2009 og december 2010, afhang af datoen for indgåelsen af en forsikringsaftale. I denne periode fandtes der således både aftaler indgået fra den

11. [org. s. 3] december 2009, som indeholdt en forsikringsdækning svarende til et beløb på 2 500 000 EUR, og aftaler, som var indgået før den 11. december 2009, vis forsikringsdækning alene udgjorde 1 500 000 EUR.

7. Sagsøgte Skarb Państw (statskassen) ved Ministeren for [...] – har nedlagt påstand om Frifindelse. Det er gjort gældende, at gennemførelsen af direktivet var korrekt. Sagsøgte har påberåbt sig princippet om forbuddet mod tilbagevirkende kraft og har desuden anført, at Europa-Kommissionen havde indledt en traktatbrudsprocedure mod Polen vedrørende et traktatbrud [udelades] [...] i forbindelse med tilsidesættelsen af gennemførelsen af direktiv 2005/14, men at Kommissionen den 28. april 2016 besluttede at afslutte sagen. Sagsøgte er af den opfattelse, at Kommissionen således har konkluderet, at der ikke foreligger en tilsidesættelse af EU-retten.

Relevante EU-retlige forskrifter

8. Direktiv 2005/14

Artikel 2

Ændring af direktiv 84/5/EØF

Artikel 1 i direktiv 84/5/EØF affattes således:

»Artikel 1

1. Den forsikring, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF, skal dække tingsskade såvel som personskade.

2. Medlemsstaterne skal med forbehold af eventuelle bestemmelser om mere omfattende forsikringsdækning, der måtte gælde i medlemsstaterne, kræve lovpligtig forsikring for mindst følgende beløb:

a) ved personskade en mindstedækning på 1 000 000 EUR pr. skadelidt eller 5 000 000 EUR for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte

b) ved tingsskade 1 000 000 EUR for hvert uheld, uanset antallet af skadelidte.

Om nødvendigt kan medlemsstaterne indføre en overgangsperiode på op til fem år fra datoen for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 om ændring af Rådets direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 88/357/EØF og 90/232/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer til at tilpasse deres mindstebeløb for dækning til de beløb, der er fastsat i dette stykke.

Medlemsstater, der indfører en sådan overgangsperiode, underretter Kommissionen herom med angivelse af overgangsperiodens varighed.

Inden 30 måneder efter datoen for gennemførelsen af direktiv 2005/14/EF forhøjer medlemsstaterne forsikringsdækningen til mindst halvdelen af de niveauer, der er fastsat i dette stykke.«

9. Direktiv 2009/103

Artikel 29 Ophævelse

Direktiv 72/166/EØF, 84/5/EØF, 90/232/EØF, 2000/26/EF og 2005/14/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne. [...] [**org. s. 4**]

Relevante nationale retsfor skrifter

10. Ustawa z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej (lov af 24. maj 2007 om ændring af lov om obligatorisk ansvarsforsikring, om garantifonden for forsikringsgiver og om det polske kontor for forsikringsgivere, der dækker færdsel med køretøjer, samt lov om forsikringsvirksomhed) (*Dziennik Ustaw*, nr. 102, pos. 691, herefter: »lov af 24. maj 2007«)

Artikel 1

I ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (lov af 22. maj 2003 om obligatorisk ansvarsforsikring, om garantifonden for forsikringsgiver og om det polske kontor for forsikringsgivere, der dækker færdsel med køretøjer) (*Dziennik Ustaw* nr. 124, pos. 1152, med senere ændringer) foretages følgende ændringer:

stk. 1 [...]

stk. 2) artikel 36, stk. 1, affattes således: 1. Erstatningen fastsættes og udbetales inden for rammerne af erstatningsansvaret for indehaveren eller føreren af motorkøretøjet, dog højst den forsikringsdækning, der er fastsat i forsikringsaftalen. Forsikringsdækningen må ikke være lavere end følgende beløb tilsvarende i PLN:

1) ved personskade – 5 000 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte,

2) ved tingsskade – 1 000 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte

- som beregnes på baggrund af den gennemsnitlige valutakurs, der offentliggøres af Narodowy Bank Polski (den polske nationalbank), der var i kraft på tidspunktet for skaden.

[...]

Artikel 3

For forsikringsaftaler, der er indgået før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden, finder de hidtil gældende bestemmelser anvendelse.

Artikel 5

For ansvarsforsikringsaftaler for motorkøretøjer og ansvarsforsikringsaftaler for landbrug udgør størrelsen på mindstebeløbet for forsikringsdækning følgende beløb tilsvarende i PLN:

1) for så vidt angår aftaler indgået i perioden indtil den 10. december 2009:

a) ved personskade – 1 500 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte,

b) ved tingsskade – 300 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte

- som beregnes på baggrund af den gennemsnitlige valutakurs, der offentliggøres af Narodowy Bank Polski (den polske nationalbank), som var i kraft på tidspunktet for skaden;

2) for så vidt angår aftaler indgået i perioden fra den 11. december 2009 til den 10. juni 2012:

a) ved personskade – 2 500 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte,

b) ved tingsskade – 500 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte [**org. s. 5**]

- som beregnes på baggrund af den gennemsnitlige valutakurs, der offentliggøres af Narodowy Bank Polski (den polske nationalbank), som var i kraft på tidspunktet for skaden.

11. Kodeks cywilny (den civile lovbog) (herefter: civillovbogen)

Artikel 446 § 1 Såfremt skadelidte afgår ved døden eller lider skade på legeme eller sundhed, skal den person, der er forpligtet til at erstatte skaden, godtgøre omkostningerne til behandling og begravelse til den person, der har lidt den. [...]

§ 4. Retten kan også tildele de nærmeste medlemmer af den afdødes familie et passende beløb som erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.

Artikel 417 § 1. Skarb Państwa (statskassen), en lokal myndighed eller en anden juridisk person, som udøver en sådan beføjelse i henhold til loven, er ansvarlig for skader forårsaget af en ulovlig handling eller undladelse i udøvelsen af offentlig myndighedsudøvelse.

Artikel 417¹ § 4. Når skaden er forvoldt ved, at der ikke foreligger en generel retsakt, hvis vedtagelse er foreskrevet ved en retsforordning, skal den ret, for hvilken erstatningssøgsmålet er indbragt, fastslå, at den manglende vedtagelse af denne retsakt er ulovlig.

12. Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (lov af 22. maj 2003 om obligatorisk ansvarsforsikring, om garantifonden for forsikringsgiver og om det polske kontor for forsikringsgivere, der dækker færdsel med køretøjer) (Lovtidende nr. 124, pos. 1152, med senere ændringer, herefter: »lov om obligatorisk ansvarsforsikring«):

Artikel 19, stk. 1. En skadelidt, der er omfattet af den lovpligtige ansvarsforsikring, kan rejse krav direkte mod forsikringsselskabet. [...]

Artikel 26, stk. 1. Ansvarsforsikringsaftaler for motorkøretøjer indgås for en periode på 12 måneder, dog jf. artikel 27.

Baggrunden for den civile retssag

13. Ved dom af 30. maj 2016 afviste Sąd Okręgowy w Warszawie (den regionale domstol i Warszawa, Polen) søgsmålet. Retten fandt, at forsikringsdækningen for policenummer [...] ikke var blevet opbrugt, hvorfor sagsøgeren ikke havde lidt et tab. Sąd Apelacyjny (appeldomstol) [udelades] ophævede ovenstående dom og hjemviste sagen til fornyet behandling. Sąd Apelacyjny (appeldomstolen) fastslog, at forsikringsdækningen var endeligt opbrugt, hvorfor Sąd I instancji (ret i første instans [regional domstol]) burde have behandlet påstanden om ukorrekt gennemførelse af direktiv 2005/14 samt afgjort, om sagsøgeren havde lidt et tab.

14. Ved dom af 20. marts 2019 afviste Sąd Okręgowy (den regionale domstol) sagsanlægget igen.

15. Med henvisning til civillovbogens artikel 4171 § 4 fandt retten (regional domstol), at bestemmelserne ikke giver borgeren ret til at kræve erstatning for ikke-økonomisk skade, der er lidt i tilfælde af en lovgivningsmæssig undladelse. Ifølge Sąd Okręgowy (regional domstol) kræver sagsøgeren erstatning for ikke-økonomisk skade og ikke erstatning.

16. Retten (regional domstol) fandt endvidere, at direktiv 2005/14 var blevet gennemført korrekt, idet gennemførelsen anvendte de tilladte overgangsperioder til at forhøje forsikringsdækningen til mindst halvdelen af det endelige mindstebeløb samt den endelige forhøjelse af dækningen. Ifølge Sąd Okręgowy (regional domstol) omfattede forpligtelsen til at forhøje forsikringsdækningen i henhold til direktivet alene aftaler indgået efter udløbet af overgangsperioden, og indeholdt således ikke et krav om at forhøje forsikringsdækningen i de aftaler, der var indgået før udløbet af overgangsperioden, selvom disse aftaler også indeholdt en forsikringsdækning [org. s. 6] i en vis periode efter udløbet af overgangsperioden. Retten (regional domstol) henviste til retssikkerhedsprincippet, princippet om forbuddet mod lovgivning med tilbagevirkende kraft og princippet om aftalefrihed.

17. Den polske lovgiver, som indførte direktivets retningslinjer i den polske retsorden ved lov af 24. maj 2007, der trådte i kraft den 11. juni 2007, udnyttede muligheden for overgangsperioder, som giver mulighed for en gradvis forhøjelse af forsikringsdækningen i lovens artikel 5, der særligt bestemmer, at for så vidt angår ansvarsforsikringer for motorkøretøjer, udgør størrelsen på mindstebeløbet for forsikringsdækning følgende beløb tilsvarende i PLN:

- for så vidt angår aftaler indgået i perioden indtil den 10. december 2009 ved personskade – 1 500 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte,

- for så vidt angår aftaler indgået i perioden fra den 11. december 2009 til den 10. juni 2012 ved personskade – 2 500 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte.

18. Lovgiver har således forhøjet forsikringsdækningen til mindst halvdelen af det endelige beløb for så vidt angår aftaler indgået i perioden fra den 11. december 2009 til den 10. juni 2012. Skadevolderens ansvarsforsikringsaftale, som dækkede det uheld, hvor sagsøgerens moder omkom, blev indgået den 8. december 2009. Det er således artikel 5, pkt. 1, i lov af 24. maj 2007, som finder anvendelse, hvorefter mindstedækningen ved personskade udgør 1 500 000 EUR for hvert uheld, der er dækket af forsikringen, uanset antallet af skadelidte.

19. Det er Sąd Okręgowys (den regionale domstols) vurdering, at en sådan gennemførelse af direktiv 2005/14 er fuldstændig og ikke mangelfuld.

20. Sagsøgeren har iværksat appel til prøvelse af Sąd Okręgowys (den regionale domstols) dom af 20. maj 2019, og nedlagt påstand om, at der er sket en overtrædelse af civillovbogens artikel 417¹ § 4 som følge af en ubegrundet antagelse om, at sagsøgte har gennemført direktiv 2005/14 korrekt i den nationale retsorden.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

21. Sąd Apelacyjny (appeldomstolen) har anført, at det siden Domstolens dom af 24.10.2013 i sag C-22/12 er ubestridt, at den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal dække erstatning for immateriel skade lidt af nærtstående til ofre, der er omkommet i et trafikuheld, i det omfang en sådan erstatning er foreskrevet i medfør af den forsikredes erstatningsansvar i henhold til de nationale bestemmelser om erstatningsansvar. Beskyttelsen i denne henseende omfatter enhver person, der i henhold til de nationale bestemmelser om erstatningsansvar har ret til erstatning for skade forvoldt af motorkøretøjer.

22. Polsk ret indeholder bestemmelser om en sådan erstatning, jf. civillovbogens artikel 446 § 4. Erstatningen som følger af denne bestemmelse er omfattet af den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

23. Det er Sąd Apelacyjns (appeldomstol) vurdering, at hvis sagsøgeren ikke har modtaget den økonomiske erstatning, hun har krav på, fra [...], da forsikringsdækningen var opbrugt, da må dette medføre et formuetab, der svarer til forskellen mellem den af [...] udbetalte ydelse og den skyldige ydelse. Hvis påstanden om mangelfuld gennemførelse af direktivet viser sig at måtte tages til følge, må det herved forårsagede tab tilregnes Skarb Państwa (statskassen), jf. civillovbogens artikel 4171 § 4.

24. Sąd Apelacyjny (appeldomstol) har anført, at formålet i henhold til 10. betragtning til direktiv 2005/14 er at sikre beskyttelsen af de skadelidte. Sąd Apelacyjny (appeldomstol) har ikke fundet noget indhold i direktiv 2005/14, der fastsætter, at den øgede beskyttelse kun kan dække visse af de skadelidte i perioden fra udløbet af den 30-måneders lange overgangsperiode (og analogt – et år fra udløbet af den 5-årige overgangsperiode). Det er væsentligt at bemærke, at der ikke er nogen bestemmelser i direktivet, som direkte begrænser forpligtelsen til kun at forhøje forsikringsdækningen for aftaler, der er indgået fra den 11. december 2009, når der ses helt bort fra forsikringsaftaler, som er indgået tidligere, men som stadig var i kraft i nogen tid efter den 11. december 2009.

25. Sąd Apelacyjny (appeldomstol) ser ingen grunde, der kan retfærdiggøre en forskellig retsbeskyttelse af personer, som har lidt en skade på samme tid, men i forskellige trafikuheld, særligt når en sådan differentiering også vil afhænge af tilfældigheder, dvs. af tidspunktet [org. s. 7] for indgåelsen af en forsikringsaftale, som omfatter skadevolderens motorkøretøj. Den forelæggende ret finder ingen argumenter, der retfærdiggør den juridiske fortolkning af direktivet, der muliggør, at aftaler, hvor forsikringsdækningen for den lovpligtige ansvarsforsikring udgør 2 500 000 EUR og aftaler, hvori den er meget mindre, dvs. 1 500 000 EUR, kan fungere parallelt.

26. Sąd Apelacyjny (appeldomstol) er ikke overbevist om sagsøgte og Sąd Okręgowys (regional domstol) henvisning til princippet om forbuddet mod lovgivning med tilbagevirkende kraft. Dette princip er ikke til hinder for, at gældende kontraktvilkår ændres med fremtidig virkning.

27. Det er ligeledes tvivlsomt at henvise til retssikkerhedsprincippet i den foreliggende sag. Direktivets lange gennemførelsesperiode og retten til at benytte sig af overgangsperioder gjorde det muligt at gennemføre en lovgivningsprocedure rettidigt, således at parterne i forsikringsaftaler indgået i december 2008 og i løbet af 2009, ville være klar over, at beskyttelsesniveauet for så vidt angår skader, som ville finde sted fra den 11. december 2009, ville stige. Dette gav forsikringsselskaberne mulighed for at justere niveauet for forsikringspræmien til størrelsen på den nye forsikringsdækning. Indførelsen af en ny forsikringsdækning for alle forsikringsaftaler med virkning fra den 11. december 2009 kunne derfor ske under behørig hensyntagen til retssikkerhedsprincippet.

28. Af ovennævnte grunde er Sąd Apelacyjny (appeldomstol) tilbøjelig til at fortolke artikel 2 i direktiv 2005/14, som foreslået af sagsøgeren.

29. Sąd Apelacyjny (appeldomstol) er ikke i tvivl om, at målet med artikel 2 i direktiv 2005/14 omfatter en tildeling af visse rettigheder til borgere. Formålet med denne bestemmelse er at øge skadelidtes beskyttelsesniveau, herunder bl.a. ved at forhøje forsikringsdækningen i forsikringsaftaler. Hvis det derfor skulle vise sig, at den polske stat har gennemført direktivet på en ufuldstændig og dermed mangelfuld måde, er den første betingelse om erstatningsvar således utvivlsomt opfyldt (Sąd Apelacyjny (appeldomstol) henholder sig i denne forbindelse til Domstolens dom af 19.11.1991 i de forenede sager C-6/90 og C-9/90, og særligt til betragtningerne i denne doms præmis 33-41). Kun fastlæggelsen af denne betingelse vil i hovedsagen føre til en efterprøvelse af om, og i hvilket omfang, sagsøgeren har lidt en skade, der har årsagsforbindelse i strid med den forpligtelse, der påhviler den sagsøgte stat.

30. Samtidig har Sąd Apelacyjny (appeldomstol) anført, at den anser Sąd Okręgowy (regional domstol) resterende retlige argumenter for mangelfulde. Det er ubestridt, at sagsøgeren i den foreliggende sag kræver erstatning fra Skarb Państwa (statskassen) for et formuetab. Sagsøgeren påstår, at hun på grund af den mangelfulde gennemførelse af direktivet ikke kunne modtage yderligere erstatning fra forsikringsgiveren for skaden, der blev lidt som følge af at moderen omkom, for et beløb på 78 000 PLN. Som Sąd I instancji (ret i første instans [regional domstol]) udtrykte det, udgør sagsøgerens erstatning fra forsikringsselskabet erstatning for en ikke-økonomisk skade. Dette ændrer dog ikke på det faktum, at erstatning for ikke-økonomisk skade efter polsk ret er en økonomisk erstatning. Det må derfor fastslås, at en mangelfuld gennemførelse kunne medføre en økonomisk skade på sagsøgerens formue, nemlig en manglende opnåelse af en pengeydelse fra forsikringsselskabet. Kvalificeringen af sagsøgerens krav over for Skarb Państwa (statskassen) som et erstatningskrav kan ikke udelukkes af den grund, at sagsøgerens uopfyldte økonomiske krav over for forsikringsselskabet udspringer af en ikke-økonomisk skade som følge af at hendes moder omkom.

31. Da det forelagte spørgsmål ikke har været genstand for behandling for Domstolen, har Sąd Apelacyjny (appeldomstol) under disse omstændigheder

fundet det nødvendigt at udsætte sagen og forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af artikel 2 i direktiv 2005/14.

[Udelades]

ARBEJDS
DOKUMENT